

musikSPOT

50'ERNE I FOKUS

Kulturfestivalen GOLDEN DAYS i København præsenterer hvert år en historisk periode, som festivalen sætter særligt fokus på. I år gælder det 1950'erne. Festivalen byder på over 400 arrangementer, udstillinger, koncerter m.m. Det hele begynder i weekenden og fortsætter med syrede digte af Jack Kerouac, sjov og spas med Dirch Passer, film med Marilyn Monroe og musik af Elvis.

KØBENHAVN: Golden Days Festival. Fortsætter til 23. september

TILBAGE PÅ RUTSJEBANEN

Efter tre albums med genindspilninger af gamle popklassikere er den engelske sanger RONAN KEATING tilbage med sit første album med originalt materiale i hele seks år. Samtidig er Keating blev genforenet med sangskriverteamet Gregg Alexander og Rick Nowells, der skrev hans helt store hit »Life Is A Rollercoaster«. De har skrevet sangene på »Fires«, der udkom i sidste uge og byder på både friske popsange og hjerteskrærende ballader.

RONAN KEATING: »Fires«. Polydor Records/Universal Music

NYE UDGIVELSER

RUMER: »BOYS DON'T CRY«. Nye fortolkninger af næsten glemte sangperler fra 70'erne. Warner Music.

THE RAVEONETTES: »Observer«. Dansk band af internationalt format er klar med nyt album. Universal.

BOURNEMOUTH SYMPHONY ORCHESTRA med solister: »Delius: A Mass of Life«. Dobbelt cd med Delius' store værk, inspireret af Nietzsches poesi. Naxos.

DET LYTTER JEG TIL

BENJAMIN KOPPEL, jazzmusiker: **LEE KONITZ**.

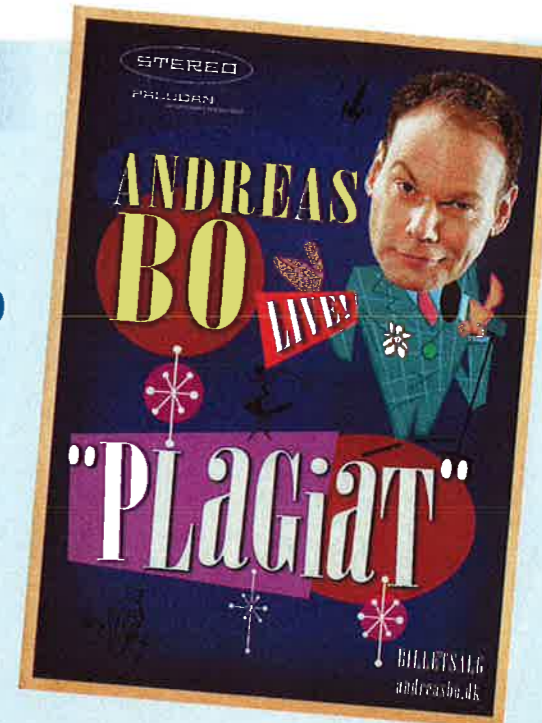
FORDI: Han var en af dem, jeg havde den store fornøjelse at spille sammen med under Copenhagen Jazzfestival, og derfor hentede jeg en masse af hans musik ind på min iPod. Det er musik, der kommer til at ligge der længe, for jeg kan ikke bare lige give slip. Med ham ligger også bl.a. Jim Hall og Randy Brecker, som jeg også spillede med.

teaterSPOT

DANMARKS MORSOMSTE MAND

Mange mener, at skuespilleren ANDREAS BO – som helt har strøget efternavnet Pedersen – er Danmarks sjoveste mand. Den fremragende komiker har henrykket i revyer på Bakken og i Brødstrup, men blev for alvor landskendt i tv-satire showet »Live fra Bremen«. Hans parodier er i en klasse for sig, og nu skal Andreas Bo forsøge at leve op til prædikatet med sit første onemanshow, der har premiere på teatret Bremen på torsdag og siden skal ud på turné.

BREMEN: »Andreas Bo: Plagiat«. Premiere på torsdag

LÆNGE VENTET

De to første album etablerede den libanesiskfødte brite MIKA på poppens stjernehimmel. Der er, som man ved, hurtig udskiftning, så det føles næsten, som om Mika skal starte forfra igen, fordi der er gået to år siden hans seneste udgivelse. »The Origin of Love« hedder hans nye cd, hvor han har samarbejdet med en stribe forskellige producere, der normalt bevæger sig inden for en bred vifte af forskellige genrer. Mika lyder stadig godt og ved nok, hvordan en god popsang skal skrives.

MIKA: »The Origin of Love«. Udsendes 16. september

KLASSIKER PÅ FYN

Holbergs komedie om den dovne og fordrukne bonde, Jeppe, der vågner op af en rus i baronens seng og tror, han er kommet i himlen, er en klassiker i dansk teater. Den spilles igen og igen i forskellige opsætninger, senest på Aarhus Teater, men nu er turen kommet til Odense Teater, hvor ANDRES GJELLERUP KOCH får æren af at spille dansk teaters måske mest berømte hovedrolle.

ODENSE TEATER: »Jeppe på bjergtet«. Premiere på torsdag

SPOT på udstillinger

RØR VED KUNSTEN

Publikum opfordres til at lade sig involvere direkte i kunstværkerne, når kunstmuseet Heart i Herning for sjette gang huser biennalen Socle du Monde, der forener kunst og erhvervsliv. »Involver« er både titel, opfordring og kampråb for biennalen, der bl.a. byder på moderne kunst af PIERO MANZONI, der har skabt skulpturen, som har givet biennalen sit navn.

HEART, Herning: »Socle du Monde: Involver«. Åbner på lørdag

MADE IN INDIA

Made in India står der i ryggen af mangt et klædningsstykke, men på Arken i Ishøj er det i stedet blevet en manifestation af indisk kunst og mode. Udstillingen åbnede på den indiske nationaldag den 18. august og vises efteråret igennem. Der sættes fokus på såvel indisk kunst som indisk mode. I alt 13 indiske kunstnere er udstillet, blandt dem RAVINDER REDDY, som har skabt hovedet her.

ARKEN, Ishøj: »India: Art Now«. Vises lige nu

TEATERNAVNE

THOMAS CORNELIUSSEN og resten af teaterfællesskabet Flyvende Grise fortæller »Historien om alt« i løbet af en time, når forestillingen har premiere på Nørrebro Teaters Frederiksbergscenen på onsdag.

THERESE WILLSTEDT, nyuddannet instruktør fra Statens Teaterskole, debuterer med »Det blå, blå hav« på Husets Teater fra på lørdag.

PETER SCHRØDER, teaterchef på Vendsyssel Teater, glæder sig over at Hjørring i 2015 kan åbne et helt nyt teater- og oplevelseshus til 173 mio. kr.

CIRKUS SEBASTIAN

Sangeren og sangskriveren Sebastian har ikke kun været en markant skikkelse i dansk pop og rock, han har også skabt smuk musik til flere musicals. Nu har Sebastians datter, Sara Grabow, og mesteren udi teaterkoncerter, Rolf Heim, gravet ned i Sebastians skattekasse af sange og sammen lavet forestillingen »Cirkus Fantastica«, med bl.a. TAMMI ØST, PETER BELLI og OLE THESTRUP til Folketeatret i København. Forestillingen udspringer sig i en vinterlukket og øde tivoli-park, hvor en flok cirkusartister holder modet oppe ved at se frem til den kommende sæson.

FOLKETEATRET: »Cirkus Fantastica«. Premiere

WHAT'S UP?

Efteråret byder på en lang række kulturelle oplevelser

Forandringer

Det århusianske kunstmuseum ARoS kan med udstillingen Everything Changes for første gang præsenterer en soloudstilling med den danske billedkunstner Kaspar Bonnén. Med sit ekspressive og fortællende maleri i 1990'erne gjorde Kaspar Bonnén igen maleriet aktuelt i samtidskunsten. Og ligesom mange af de nye udtrykksformer i 90'erne blev maleriet for ham afsættet for en undersøgelse af personlige og samfundsmæssige forhold. Udstillingen Everything Changes skal opleves som en fotainstallation, hvor malerier, skulpturer, fotografier, lyd og digte indgår som dele af en stor helhed.

www.aros.dk

Uden titel, Kaspar Bonnén, 2011, Foto: Tom Jerse

Indisk efterår

I det seneste årti har Indien markeret sig som et af samtidskunstens mest levende og innovative centre. Med stor kreativitet og intellektuel dybde reagerer en ny generation af kunstnere på de hastige forandringer, der præger de globaliserede storbyer i verdens største demokrati. I efteråret 2012 vier kunstmuseet ARKEN hele sit særudstillingsareal til en omfattende præsentation af indisk samtidskunst med udstillingen India: Art Now. Udstillingens kunstnere fortæber sig i bylivets kaos eller søger mod et mere stilfærdigt, indre liv. Med malerier, skulpturer, fotografi, installationer og interaktive værker giver udstillingen et unikt indblik i den æstetiske spændvidde, hvormed kunstnere i dag fortolker vores eksistens på grænsen mellem det lokale og det globale.

www.arken.dk

Selveti

Louisianas store – og i øvrigt meget roste – efterårsudstilling sætter fokus på selvportrættet som genre op igennem det 20. og det 21. århundrede belyst gennem 150 værker af en lang række internationale kunstnere fra den tidlige modernisme til i dag. Hvordan fremstiller man sig selv? Kan et selvportræt være en objektiv og neutral gengivelse, eller skal det helst skildre kunstnerens komplekse sind, personlighed og livsvilkår? Det er nogle af de spørgsmål, udstillingen rejser. Spørgsmål, der rækker ud over kunstnerens eget univers og ind i beskuerens liv – og det er netop deri, at udstillingens mangfoldighed af værker henter deres fascinationskraft. Udstillingen viser forskellige bud på selvportrættet gennem værker af det 20. århundredes mestre, som eksempelvis Andy Warhol, Helen Chadwick, Robert Mapplethorpe, Emil Nolde, Francis Bacon og Frida Kahlo m.fl.

www.louisiana.dk

Helen Chadwick, Vanitas II, 1986, C-print, National Portrait Gallery, London

Fremkaldelse

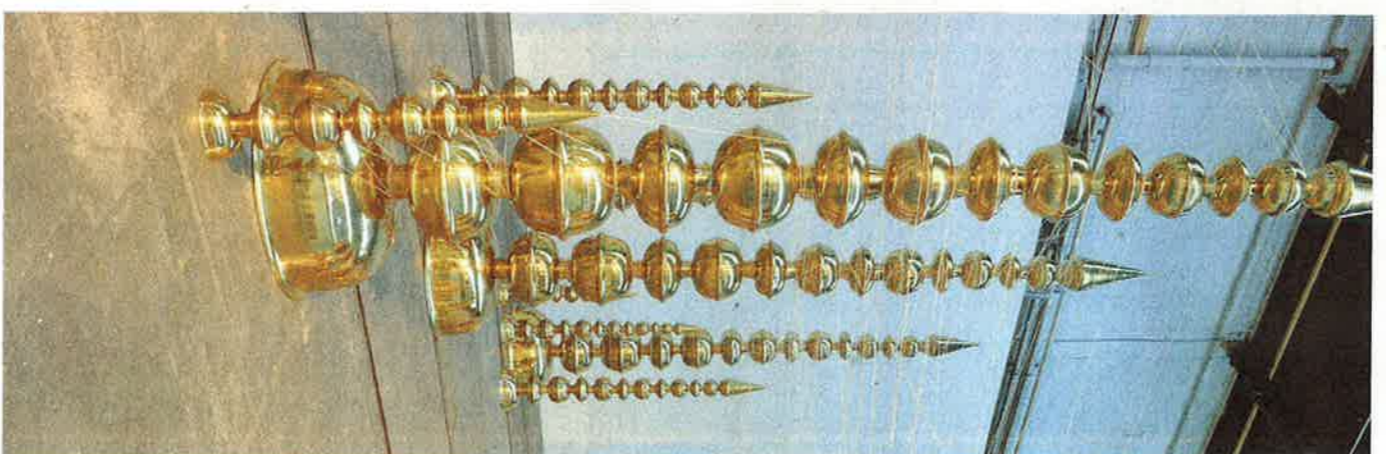
På Ny Carlsberg Glyptotek kan man i øjeblikket opleve en udstilling med værker af Per Kirkeby. Udstillingen "Kirkeby Epifani" viser omkring 40 malerier og skulpturer fra 1983 og frem til i dag. Udstillingen er mødet mellem dansk kunsts store abstrakte maler og Glyptotekets omfangsrige samlinger af kunst gennem 6000 år. Per Kirkeby forener det sanselige i stoffet og farvens rå materie med stor kunstnerisk og teoretisk indsigt. Hans fantastiske evne til at samle formen, naturen og ideernes luftige spind i maleri og skulptur har gjort ham til en af den moderne kunsts vigtigste skikkelser.

Udstillingen vises frem til 30. december.

www.glyptoteket.dk

Per Kirkeby, Læsa, 1992, Kirkeby Epifani, Ny Carlsberg Glyptotek

FA NYHEDER, FERNISERINGER OG EVENTS HVER UGE I DIN MAILBOX. TILMELD DIG KOPENHAGENS UGENTLIGE NYHEDSMAIL

KOPENHAGEN MAGASIN

MAGASIN
NEWS
ARTGUIDE
KOPENHAGENSHOP
NYHEDSMAIL

OM KOPENHAGEN

KONTAKT

20.08.2012 INTERVIEW

Kurator **Stine Høholt** på Arken. Foto: Torben Zenth.

Arken ser mod øst

Centerret om byerne Delhi og Mumbai er der de sidste 20 år vokset en kraftfuld samtidskunstscene frem i Indien. Som en slags post-postkolonial manifestasjon "ligner scenen den samtidskunst, man ser i Europa og USA, men ikke helt". Der er noget andet, noget mere på færde i værkerne.

AF LINE AARSLAND

[Like](#)

Udstillingen *India: Art Now* er Arkens største satsning og udstilling til dato. Tilblivelsen har taget over tre år, og resultatet er et enestående indblik i indisk kunst, som ikke er set før i Danmark. Tilmeld inddrager Arken indisk mode med både udstilling og show. En modig satsning, hvor Arken træder i karakter som udgivingspost, klar til afgang, ambitiøst og uforfærdet i forhold til hjemlig orientering.

Overinspektør på Arken Stine Høholt skriver i kataloget til *India: Art Now*, hvordan hun på Venedig Biennalen 2009 oplevede et personligt vendepunkt:

Sheela Gowdas bio-installation af basillignende reb af menneskehår hængt op på forkromede kofangere gav hende en nærmest sanselig oplevelse af både nærvær og globalt udblik.

Det blev klart for hende, at mange af de kunstneriske nybrud, vi oplever i verden i dag sker i tilknytning til den såkaldte periferi - og er oppebåret af et personligt nærvær og samfundsmæssig engagement.

Udstillingen præsenterer nogle af Indiens mest markante samtidskunstnere, der gennem installationer, lyd og større værkgrupper - med Stine Høholts ord - artikulerer en global, kulturel identitet. En slags "omvendt kannibalisme".

"Kunstnerne låner fra eksempelvis popkunsten, op-art, abstrakt ekspressionisme, konceptkunst, etc. Samtidig indoptager de selektivt, og ofte med en nostalgisk toning, elementer fra Indiens kulturarv, kultur, tradition og egne personlige historier. De "fortærer" eller genanvender med andre ord det, som burde være deres eget: den indiske kulturarv og familiebånd, men som de er forskudt i forhold til på grund af Indiens historiske udvikling, og for enkelte kunstneres vedkommende efter år i eksil i Vesten", skriver Stine Høholt i en introduktion til udstillingen.

Hvordan har I fundet og udvalgt de 13 deltagende kunstnere og ud fra hvilke kriterier?

Vores udstilling er skabt på baggrund af et omfattende research-arbejde. Vi har rejst i Indien ad flere omgange, i Delhi, Mumbai, Bangalore, etc. og interviewet rigtig mange potentielle kunstnere, talt med gallerister og i det hele taget forsøgt at tilegne os så meget viden som muligt. Desuden har vi besøgt udstillinger, kunstmesser mv. i Europa og også den vej fået en introduktion til den indiske samtidskunst. Mange af kunstnerne har været synlige på den globale

kunstsceene gennem flere år.

Men som genstandsområde er Indien jo nærmest ubegribeligt stort - det er verdens andet største land målt på indbyggere?

Der bor over 1 milliard mennesker i Indien, hver sjette verdensborger er inder, og med det in mente er vi gået til opgaven med ydmyghed. Vi har ønsket at fokusere i dybden, frem for i bredden. Vi har ønsket at vise få kunstnere og besluttede tidligt, at hver kunstner, så vidt muligt skulle have deres eget rum i udstillingen, som skulle vise én totalinstallation eller en værkgruppe. Flere kunstnere har ønsket at producere nye værker. Thukral & Tagra har fx lavet en stor "pinball maskine", man kan træde ind i. De har kreeret et imaginært luftfartsselskab, hvor alt er designet fra bunden af, gulvtæppet, sæder, tasker, skjorter, logo, et komplet underholdningssystem til rejsen, etc.

Det har ikke været vores mål at lave en mønstingsudstilling over indisk samtidskunst. Og vi har aktivt modarbejdet, at udstillingen skulle ende i en art "kulturhistorisk" fremstilling, sådan som man ofte har set det på oversigtsudstillinger i Europa om emnet, hvor man supplerer med dokumentarfilm om Indiens nyere historie og Gandhi ved siden af værkerne. Her har vi spurgt os selv, om det ikke ville svare til, at man i en udstilling om dansk samtidskunst vælger at vise en film om Stauning?

Vi er endt på de 13 fremragende internationale kunstnere, som hver især viser totalinstallationer eller værkgrupper. De viser en evne til på én gang at adressere vigtige eksistentielle spørgsmål i vores globale samtid - som ved Thukral & Tagra: udlængsel og migration, og give os rige, æstetiske oplevelser, fulde af skønhed og sanselighed.

Der er også mindre kendte kunstnere som Rashmi Kaleka, der har lavet en lydinstallation over Delhis gadesælgere, yngre talenter som Thukral & Tagra og Hemali Bhuta, globale og højt profilerede kunstnere som Subodh Gupta, Sheela Gowda og Bharti Kher. Og to "grand old" kunstnere, som repræsenterer hver sin retning inden for den indiske kunstsceene, maleren Atul Dodiya og den konceptuelle kunstner Vivan Sundaram. Det er to skikkelser som har haft en central betydning i etableringen af den indiske samtidskunstsceene, som den ser ud i dag.

Hvad vil i gerne vise med udstillingen?

Målet har været at lægge et snit ind i den aktuelle kunstsceene for at se, om det på den baggrund er muligt at definere en translokalt indisk samtidskunst. Det vil sige en kunst, som både låner fra Vestens kunst og bibeholder en art "lokalit" særpræg. Værkerne er et bud på, hvordan vi artikulerer en global, kulturel identitet i dag - det tror jeg skinner ret tydeligt igennem, når man går rundt på udstillingen, fra rum til rum.

Det formelle og det eksistentielle står centralt. Vi har selvfølgelig foretaget mange fravalg undervejs i processen, fx af det filmiske og det dokumentariske - bl.a. fordi CPH DOX laver et program om indisk dokumentarfilm til efteråret.

Flere af kunstnerne er født eller uddannet i Vesten, fx Rina Banerjee, men bor og lever alle i hovedsagligt Mumbai eller Delhi. I har ingen der lever i diaspora med - hvorfor?

Vi har én kunstner med, Rina Banerjee, som er bosat i New York. Men som helhed har udstillingen et nationalt afsæt. Kunstnerne og designerne er født i Indien og/eller opvokset i dér. Og alligevel handler udstillingerne ikke blot om Indien. De viser en erfaring som ganske vist er lokal funderet. Men den er også global. De indiske kunstnere, og inderne generelt, er udpræget mobile - de flytter sig gerne, arven fra kolonitiden spiller givetvis også ind her, for dem er den vestlige kultur velkendt og en del af deres historiske bagage. Som du selv siger har de fleste kunstnere undervejs uddannet sig også på vestlige akademier. Megabyerne Delhi og Mumbai spiller en kolossal rolle for den indiske samtidskunst. Kunstnerne bor næsten alle i Delhi eller Mumbai. Og det er ikke tilfældigt. Eksistentielt, strukturelt og økonomisk spiller de to millionbyer en afgørende rolle for kunstsceenen. Kunstneres referenceramme er ikke nationen, men snarere det levede liv i storbyen. Det er meget tydeligt i udstillingens værker. Når man i kurateringen af en udstilling tager et nationalt afsæt, er man nødt til at forholde sig meget reflekteret og kritisk-analytisk til det projekt, man er i færd med. Det har vi været meget opmærksomme på. Ranjit Hoskote har skrevet rigtigt fint om den problemstilling i udstillingens katalog.

Byens rum er netop et af temaerne, hvor vi i flere af værkerne ser lokale elementer fra byen - gadesælgerne, husenes tage, skraldeophoberne, kasserede radiatorer bl.a. indgå i værkerne - de bruger det lokale meget aktivt. Alligevel mener du ikke, man kan bruge den postkoloniale teori som forklaringsramme - hvorfor?

Her kommer vi ud i en lidt mere teoretisk diskussion. Jeg mener den postkoloniale teori har den grundlæggende svaghed, at den ikke kan anerkende nogen form for positiv eller konstruktiv selvfremsstilling. Den prominente postkoloniale, indiske teoretiker Gayatri Spivak blev kendt for sit berømte udsagn om at "de subalterne (altså de tidligere koloniserede folkeslag) ikke kan tale, dvs. de kan ikke artikulere en egen-identitet. De har ifølge Spivak tabt deres egne traditioner, deres egen-identitet, gennem mange års kolonisering, og samtidig er de ikke 100% vesterlændinge, vores modernitet er ikke deres, det vestlige, humanistiske projekt er noget der kommer udefra, etc. Homi Bhabha, en anden af de mest kendte indiske postkoloniale teoretikere, opererer også med en negativt og rent kulturelt defineret subjektopfattelse. Når jeg ser på kunstneres forskellige former for selvartikulation - er jeg ikke enig i denne teoretiske påstand. Jeg er med på at tab, fravær og forskydning fylder meget i værkerne, men jeg oplever en insisterende vilje til at artikulere sig selv. Værkerne rummer meget kropsligt nærvær. Og de inddrager hele tiden elementer fra deres egen tradition og hverdag. Det performative eller udsigelsesprocessen spiller en central rolle i værkerne. Identitet "performes" i værkerne gennem forskydninger eller nostalgia.

Det virker modigt, at bringer mode med - efter at det nærmest blev Allis Hellelands gravskrift på Statens Museum for Kunst. Hvorfor har I taget det med - og hvordan indgår det i sammenhængen?

Moden er en kulturel udtryksform, som på samme måde som kunsten er med til at definere det samfund vi lever i. Samtidskunsten og samtidskulturen rummer i dag en række eksempler på crossover-fænomener. Moden gør brug af kunstens konceptuelle greb, og kunsten gør brug af modens og designfagets erkendelser og udtryksformer. Den tværfaglige tilgang var for os interessant i forsøget på at vise, hvad der sker inden for indisk kunst og kultur netop nu.

Resultatet er blevet en udstilling med syv yngre indiske modeskabere. Historisk set har Indien en central position i modeindustriens fødekæde som leverandør af enestående tekstiler, håndværksmæssig viden af højeste niveau og selvfølgelig også billig arbejdskraft. Som en af de indiske designere, Manish Arora, har påpeget får mere eller mindre hele modeverdenen lavet deres broderi i Indien. Indiske håndværkere besidder den viden som er påkrævet for at håndværket bibeholdes på højeste niveau. I Indien har man en minister for Tekstil, det siger noget om den status, som dette gendomsfelt har i Indien også vis-à-vis kunsten. Designerne på udstillingen viser os et nyt udtryk og en billedrigdom inden for beklædning, som ligger langt ud over, hvad vi er vant til at se. Det er konceptuel mode, som udvider rammerne for hvad mode kan være. Designerne danner på bro mellem det lokale og det globale, mellem fortid og nutid, på en måde som er beslægtet med det vi ser inden for kunsten. Modeudstillingen indgår i et større projekt om indisk samtidskunst og kultur, *India Today/Copenhagen Tomorrow*, som helt fra starten af har været tænkt tværfagligt. Der kommer som sagt også film under CPH DOX og CPH PIX, der kommer design, dansk, musik, forskningskonferencer, etc.

Det er Arkens største satsning til dato, modigt og visionært, synes jeg, at bringe indisk samtidskunst og tilmed mode hertil - hvad fik jer til det?

Vi har i mange år været optagede af BRIK-landene og i det hele taget global samtidskunst. Vi synes den indiske scene er et kraftcenter netop nu. Nærmest som man forestiller sig, der var i Europa under den historiske avantgarde? Som land betragtet har de indiske kunstnere nærmest ingen institutionel infra-struktur til at understøtte deres kunst, og indiske kunstsribenter er der meget få af. Alligevel er den indiske kunstscene stærk, båret af et stort engagement og viser på alle måder kulturmødet som et kraftfelt. Det har været vores fokus hele vejen: at vi ville sætte fokus på potentialet i kulturmødet. Vi mener fremtiden ligger i kulturmødet, og for kunstens vedkommende helt indlysende også i et land som Indien.

Tak.

India: Art Now, 2012. Installationsviev med værker af **Bharti Kher** Foto: Anders Sune Berg.